

Qvist Hansen: Jeg vil tillade mig at foreslå, at lovforslaget henvises til det udvalg, som tinget lige har besluttet at nedsætte angående forslag til lov om tillæg til lov om sønæring af 28. februar 1916 m. v.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til rigsdagsbeslutning i anledning af en den 8. februar 1949 i Washington vedtagen konvention om fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav.

(Forslaget til beslutning findes i tillæg A. sp. 2869).

Sagen sattes til forhandling.

Fiskeriministeren (Knud Rée): Jeg skal herved tillade mig at anbefale forslag til rigsdagsbeslutning i anledning af en den 8. februar 1949 i Washington vedtagen konvention om fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav. Konventionen med tilhørende slutprotokol er resultatet af en international konference, der afholdtes i Washington i 1949 på De Forenede Staters initiativ. Konferencen må ses som et forsøg på at bevare fiskebestanden i det af konventionen omfattede farvandsområde, og som man ser af det kort, der er vedhæftet det foreliggende forslag, har Danmark en særlig interesse i denne sag af hensyn til fiskeriinteresserne i det som område I betegnede farvandsområde ved Grønland. Det er da også hensigten foreløbig at lade Danmark repræsentere i den underkomité, der skal have ansvaret for tilsynet med fiskeriet i dette område samt for tilvejebringelsen af de videnskabelige oplysninger og andre oplysninger, der vedrører dette område. Forslag fra de enkelte underkomiteer skal forelægges en i henhold til konventionen nedsat international kommission, der skal koordinere disse indstillinger og fremkomme med forslag til de enkelte regeringer om foranstaltninger, der kan virke bevarende på fiskebestanden.

Med hensyn til de udgifter, der er forbundet med Danmarks deltagelse i dette internationale arbejde, skal jeg henvisse til den udførlige redegørelse, som min forgænger i embedet har givet det andet høje ting, og blot herved bemærke, at de årlige udgifter vil andrage godt 2 000 dollars samt rejseudgifter for repræsentanter og eksperter, som fra dansk side udpeges til deltagelse i

kommissionens møder m. v. Til trods for at disse udgifter ikke bliver helt ubetydelige, idet man må tage i betragtning, at møderne skal afholdes i Washington, finder jeg det dog tilrådeligt, at Danmark deltager i dette internationale samarbejde.

Som anført i bemærkningerne er konventionen trådt i kraft, og fiskeriministeriet har ført forhandlinger med Norge, for at der kunne tilvejebringes en samtidig ratifikation fra dansk og norsk side. Fiskeriministeriet har fra Norge modtaget underretning om, at konventionen er forelagt det norske storting til godkendelse, og at man lægger megen vægt på, såfremt den danske rigsdag meddeler samtykke til ratifikationen, at både Danmark og Norge kan deltage i det første kommissionsmøde som delegerede og ikke blot som observatører, idet det bl. a. er hensigten på dette møde at søge gennemført, at FAO overtager sekretariatsforretningerne, hvilket formentlig vil betyde en besparelse i administrationsudgifter.

Idet jeg iøvrigt henviser til forslaget bemærkninger, tillader jeg mig at anmode det høje ting om velvillig behandling af dette forslag til rigsdagsbeslutning, som er vedtaget enstemmigt i det andet høje ting.

Chr. Christiansen: Jeg kan på mit partis vegne tiltræde det forslag til rigsdagsbeslutning, som her er forelagt. Også set ud fra vore interesser må vi indrømme, at det område, der her er tale om, spiller en så afgørende rolle, ikke mindst for Grønlandsfiskeriet, at Danmark må være stærkt interesseret i at være med, og at vi må yde vort medarbejderskab i det vigtige mellemfolkelige arbejde, der her er tale om.

Naturligvis kan et sådant mellemfolkeligt samarbejde ikke iværksættes uden penge, og i dette tilfælde er det jo så meget værre, som det er dollars, man skal betale. Derfor finder jeg også den tanke, som er nævnt, at der nu ikke oprettes særlige komiteer, men at man søger at overføre også denne kommissions arbejde til FAOs administration, meget tiltalende. Selvom det naturligvis ikke kan gøres gratis, er der ikke for mig nogen tvivl om, at det vil kunne gøres meget billigere på den måde, således at også for Danmarks vedkommende de dollarudgifter, den højtærede minister har nævnt, kan nedbringes.

Konventionen er jo allerede trådt i kraft, og vi bør derfor, synes jeg, uden tøven gå med til det forslag til rigsdagsbeslutning, der her er forelagt.

Må jeg benytte lejligheden til at sige, at det ville have været glædeligt, om den